

Culori de toamnă

Ștefan Doroftei Doimneanu

Ruginiul se așează pe floare
Galbenul moare pe frunze în chinuri,
Cerul se-mbracă în ternă culoare.
Rubiniul se topește în vinuri.

Verdele crud s-a uscat pe tăpșane.
Albastrul s-a stins printre nori furioși
Negrul privește în nopți prin lucarne
La albul din stele, cu ochii voioși.

Ruginiul mă încarcă cu toamnă
Galbenul îmi luminează-n uitare
Negrul intens la dureri mă condamnă
Rubiniu-mi glăsuiește-n pahare.

Mi-e verde de tine, de albul din nopți
Mi-e roșul aprins de obajii-ți de foc,
Albastrul mi-e gândul de sânii tăi copti
De păru-ți bălai unde-am prins busuioc.

Mi-e roșu sărutul în teamă topit
Mi-e verde paharul cu glas rubiniu
Albastru mi-e visul cu-arome stropit,
Iar dorul de tine mai alb prin pustiu.